

givne Kamme. I saa Henseende slutter jeg mig til den Anerkendelse, som blev Forslaget til Del fra den ærede første Talers Side; men jeg tilstaar for øvrigt, at jeg betragter denne Gennemførelse af Grundlovens Bestemmelse mere som et nødvendigt Onde end egentlig som et Gode. Jeg slutter mig ganske til Regeringens Udtalelser i Bemærkningerne til Lovforslaget om, at en saadan Forøgelse af Folketingskredsens Antal i og for sig maa anses for at være lidet ønskelig. Jeg skal ikke opholde mig ved det vanskelige Spørgsmaal, der unægtelig for mig er en Gaade, men som heller ikke jeg skal løse, det bliver jo Formandens Sag, hvor de ærede 35 Herrer skulle sidde her i Salen. Saa meget turde i hvert Fald være sikkert, at de ingenlunde gode Forhold i Salen langt fra ville blive forbedrede ved en saadan Tilvækst. Men det er for mig i hvert Fald af underordnet Betydning; man finder jo nok nogle Krøge, hvor man kan putte dem hen. Derimod tror jeg, at Tingets hele Arbejde ikke just vil gavnnes ved denne Forøgelse af Antallet. Hele Maskineriet vil blive besværligere og vanskeligere at haandtere, end det er. Den Udvalgsærgerrighed, som findes hos mange ærede Medlemmer, og som respekteres saa meget, har jo efterhaanden ført til, at de imaa beklemme og efter min Mening for Sagernes Fremme heldige Udvalg paa 5, 7 til 9 Medlemmer efterhaanden ere forsvundne, og at vi mere og mere ere komne op til større Udvalg paa 11 og helst 15 Medlemmer. Jeg tror at maatte forudsætte, at de nye 35 Herrer ville blive besjælede af den samme Udvalgsærgerrighed, og at man saa for at tilfredsstille den vil finde det nødvendigt at forøge Udvalgsmedlemmernes Antal hderligere, saa vi komme ind paa Udvalg paa 21 maaske 25, og lignende Tal, som ville gøre enhver Forhandling i Udvalgene endnu vanskeligere, end de ere for Djebliffet. Dertil kommer jo, som det fremgaar af selve Lovforslaget, at Gennemførelsen af denne Foranstaltning jo indeholder en saa godt som fuldstændig Omlægning af alle de nuværende Kredse, og det bliver ikke derved, thi da det vel kan betragtes som temmelig givet, at vi herefter i Løbet af 10 Aar saa en Tilvækst af med et rundt Tal 200,000 Indbyggere, senere efterhaanden vel mere, vil det sige, at hvert Aaar skal Antallet af Folketingsmænd forøges med 12 nye, som der ogsaa skal staves Plads til, og da disse 12 nye Kredse skulle faas ved at udvælges af de i Forvejen forhaanden værende Kredse, ser jeg ikke andet, end at der efterhaanden hvert tiende Aar vil komme en Desorganisation af alle Kredse. Smidlertid har den

højtærede Regering fuldstændig Ret i, at der ingen anden Vej vil være til at komme bort fra dette, end en Forandring i Grundlovens Bestemmelser i § 32, og jeg for mit Vedkommende vilde finde det overordenlig ønskelig, om det Udvalg, som formodentlig kommer til at behandle denne Saa, vil kunne enes om at indstille en saadan Grundlovsforandring til Tinget, men jeg tilstaar, at jeg ikke nærer meget Haab om at komme til et saadant Resultat, og naar Forudsætningen brister, ser jeg ikke, at der er andet for end fuldtud at slutte sig til det foreliggende Lovslag, som jeg anser for en loyal Gennemførelse af Grundlovens Bestemmelse. Jeg skal endnu kun bemærke, at naar den første ærede Taler berørte den Indflydelse, som Lovforslagets Gennemførelse vilde faa paa Partistillingen, turde det jo være klart, at det i den Henseende ikke er Antallet af Folketingskredse, som det kommer an paa, men derimod Folketingskredsens Vigelighed. Enhver Lov, enhver Ændring, der gennemførte Kredsenes Vigestorhed, vilde jo derved øve en forrigerende Indflydelse paa Partistillingen, som den nu er. Om Antallet bliver større eller mindre, spiller ikke nogen Rolle; i saa Henseende maa Procentantallet jo gennemgaaende blive omtrent det samme, og det er jo det, hvorpaa det kommer an. Men naar den ærede første Taler fremhævede, at Højre vilde vinde store Fordele ved dette Forslag, idet det efter hans Formening dermed vilde faa 44 i Stedet for som nu 25, skal jeg dertil kun bemærke, at dette maaske forholder sig rigtigt — jeg er ikke i Stand til at opgøre Tallet saaledes som den ærede Taler — men selv om dette blev Tilfældet, giver det i Virkeligheden ikke Højre, hvad det kunde have Krav paa efter Antallet af dets Vælgere, som dette har vist sig ved de seneste Valg, idet de 44 kun vilde blive 32 pCt. af de 137 Kredse, medens de i Virkeligheden ville udgøre omtrent 40 pCt. Men det er en Selvfølge, at der aldrig kan være Tale om at komme til nogen Lov om Valgkredsens Ordning, der skaffede Partiernes en ligelig Repræsentation her i Tinget efter deres Styrke, fordi det med den nuværende Valglov i Virkeligheden er en Umulighed. Det er ligeledes klart, at det Parti, som særlig har et stort Mindretal rundt omkring i mange Kredse, altid vil komme til kort ved den nuværende Valglov. Naar jeg altsaa med det første angivne Forbehold slutter mig til det foreliggende Lovforslag, er det i Virkeligheden uden mindste Henhyn til Partiinteresser, men kun i Erkendelsen af, at det er en Nødvendighed at komme bort fra de nuværende Tilstande og i Erkendelsen af, at